

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 358. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686919567376/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

*Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)*

Samdrægtighed. Han udviklede for Greven, hvorledes Kongens Magt tilsyneladende vilde indskrænkes, men i Virkeligheden styrkes ved en Forfatning, hvori den store Grundeierdom og navnlig Adelen fik en passende Indflydelse gennem et Overhuus, medens den folkelige Magt gjorde sig gjældende i Underhuset, og hvorledes en Tilknytning af Slesvig vilde give Adelen Styrke. Fik man derimod Holsteen med, saa vilde den mægtige og kloge holsteenske tillige med den slesvig-tydske Adel have en farlig Overvægt.

Greven var overrasket ved at høre saadanne Yttringer af en Mand, hvis Parti for ham var skildret som jakobinske Demokrater; han fandt ogsaa det Billede, som Dalberg udkastede, meget smukt og tillokkende, og uden at føle ringeste Lyst til selv at arbejde for dets Virkeliggørelse, var det ham dog kjært at komme i venskabelig Berørelse med en af denne Fremtids-Muligheds Bærere. Han vogtede sig imidlertid vel for en hastig Imødekommen og udhævede Vanskelighederne, navnlig Slesvigs tractatnæssige Stilling og Hensyn til udenlandske Magter.

Herimod fremførte Dalberg sin personlige Tractatfortolkning, henpegede paa »Tydsklands Afmægtighed«, de folkelige Sympathier o. s. v.

Greven vilde ikke ret troe paa Sympathiens eller Antipathiens Magt, og Viggo Gram, der havde nærmet sig og i nogen Tid hørt til i Taushed, udbrød: Vist er der Vanskeligheder at løse! Men Somme ville vide, at Holger Danske endnu sidder under Kronborg, og naar Tid er og Tydsken gjør Knuder, vil han hugge dem over med Sværdet. »Tiden maa tilsidst som Herren ville!»

Ja, hvilken Herre? spurgte Greven smilende.

Viggo Gram var alt borte, og Dalberg sagde med et Skuldertræk: Ethvert Parti har sine Entusiaster.

De vare begge tilfredse over at være blevne afbrudte, Dalberg gik tilbage i den anden Stue, medens Milner kom og sluttede sig til Greven.

Helzen kom Dalberg imøde og sagde med behagelig Skjemt: Er det sandt, hvad Gram fortæller, at De har lovet Greven et Overhuus? Hvad vil De svare, naar vi Republikanere engang constituere Revolutionstribunalet?